

и закривени ногте му прѣчатъ да се движи свободно по земята и тамъ той е безпомощенъ. За това риболовътъ постѣжва добре, като хвърля своя тежъкъ ловъ и търпеливо очаква да улови другъ, по-малъкъ. По сѫщата причина той чупи самъ клони за гнѣздото си отъ дърветата; избира сухи клоне и ги отчупва.

Ще попитате: какъ прави той това? Ето какъ: хацва на избрания клонъ и го отчупва съ своята тежестъ. Ако клонътъ се случи якъ и не се отчути, тогава той се издига високо надъ него и бързо се спуска, залавя се за него съ ногтите и така го отчупва отъ дървото.

Два пъти азъ можахъ да наблюдавамъ, какъ една двойка риболови събраха материалъ за постройка на своето гнѣздо: въ гората се чуваха като че ли вистрели отъ строшаването на дебелитъ клоне подъ

тяжестъта на птиците, и като отидохъ тамъ, откъдето идѣше звукътъ, нагледахъ се доволно на тѣхната работа. Веднажъ азъ видѣхъ, какъ риболовътъ се спусна върху клона съ такава сила, че едва не падна чакъ на земята, но като замахна нѣколко пъти съ силните си криле, издигна се тѣржествено съ голѣмия клонъ.

Интересно е така сѫщо да се наблюдаватъ гнѣздата на тѣзи птици есенъ. Една късна есенъ.

